

Šchtó bě tón mordar?

„Palenz je walenz.“ To stare pschisłowo kóždy Šerb snaje.

A něchtóžkuli k temu pschistaji: To prajidmo jara s laha rěczi a dyrbjalo rěšnišce bycž. Albo chze drje šchtó prajicž, so wono žyłu hrosnotu psched woczi staja, kiž s palenza stupa, kaž wobidnosć s hele?

Wěrnno wschaf je, so tež palenz bjes wužitka njeje, hdyž jón s rosumom wužiwasch. Ale tež to je wěrnno, so w nim s bjesdna duch laka, njepšhecžel cžlowjeskich duschow, a pschekasch wschěch, kiž, sabhwšchi pschihódneje měry, njewjedža, hdy maja došč.

A tohož je šatraschny kafanz dožahnył, nad tym je potom s tyranskim knjesom a jeho w šurownych rjeczasach džerži, s kotrychž šo wuwicž a wudrěcž bjes Božeje pomozy nihdy móžno njeje.

Ze šnano mjes wami něchtó, kiž njeje se šwojimaj woczomaj tajteho pjaneho widžal, kotrehož pschěšlyny duch palenza tschakny a torha a jemu cžlowšku nadobnosć tak šedreje, so je nam hrosno?

Ach, so bych tola sto pofutnych jasykow měł, so móhl wopilzow s pucža jich škaženja sawróczič!

Ach, so móhl štróžate šłowa, wošebje mlodemu šplahej, do wuschow hrimacž: Šijesch-li, njepšchepaš božedla měru a mjesu, abo težišch w djašownych želesach hanibny šajaty, prijedy hacž pytnjesch!

Někotšizkuli šu s rěcžemi, kiž móža wottraschicž, šynišchi dnyžli ja.

Čži njech wschěm žaloscž a hubjenstwo wopilych ludži k woblicžu džerža, njech k štróšbemu žiwjenju s frutosčžu rěcža! Njech wuloža cžěšnosć a tyschnoscž, hubjenstwo, horjo a šchiž, kiž šo s palenzom škucža!

A žohnuj jich šłowa njebješki wótz! —

Šapšmo tuteho špiša rěka: Šchtó bě tón mordar?

Šrijedy hacž na tole praschenje wotmolwju, šdžělu tu hiščcže se šwojich nashonjenjow podawki, s kotrychž šo widži, kaf helšteje pschemozy wopilstwo dobycž wě.

I.

Ššched lětami snajach mlodženza, šyna cžěšneje a nadobneje šwójby. Tón běšche w džěcžazyh lětach naněj a macžeri radošč,